



ВАРТО

І Вістник
Присутности Хри

**Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА**
Іса. 43:12

Травень, (May) 1939

ЗМІСТ: 5

Спасення (Док.)	67
Ціль Спасення	68
Драма Оправдання (Часть 1)	69
Йордан	69
Одважні	71
Почин Словення	72
Оглядники	73
Рагаба	74
Шукають Шведити Їм	75
Драма Оправдання (Часть 2)	77
Увага Про Кореспонденцію	66

© WTB & TS

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога і Його заміри, як про це навчає Біблія. Він містить науку Святого Письма для помочи свідків Божих. Живляє систематичне студіювання Біблії для всіх своїх і старається о вищу літературу яко поміччю в таких ступін поміщує відповідний матеріал для проповідування чого й для інших знарядів публичного навчання в Святого

отню тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він є вільний й відділений від усіх партій, сект або світангацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні Бога Божого під правлінням Христа, Його любого Царя. рибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного гного розслідування свого змісту в світаї св. Письма. мішається в жадні суперечности, ані Його сторінки не і для персональних справ.

Річна Передплата

а передплата на Вартову Башту в Злучених Державах коштує \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, прес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу тім краєм. З інших країв можна вислати передплату до Бюро Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Загранічні Бюра

34 Craven Terrace, London, W. 2, England
40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожнім случаю адресувати на імя Товариства.

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щире його читати, вислаємо даром, если о се попросити. Ми бажимо помочи таким потребуючим, але після поштової послать прислати письмемну аппікацію кожного року. **Голга для передплатників:** Послітку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситись. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

найвищність Божого Царства, про які навчає Біблія, хотіть слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Бог на престолі власти, котрий скинув новляти Боже царство на землі.

ЩО ЦЕМІЧ і благословенства для нас, можуть прийти лише через царство Божого під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві, всі, що будуть послухні справедним законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

"ФАШИЗМ ЧИ СВОБОДА"

Від час коли світові гродить тоталітарний збір і коли світ є заціплений до правдивого тиократичного правительтва, то си нова книжечка (в англ. мові) як раз є інформацією на часі для всіх людей доброї волі. Під дуже вражаючою ілюстрацією на злукках, сях 64 сторін друку виставляє промову Судді Рутерфорда, котра була проголошена по цілім світі через радіо, коли він оставний раз промовляв до публіки в Нью Йорку. Кроме повисше згаданой промови, ся книжечка містить також артистичний аркушка під заголовком "Теопратія". Ви вже можете набити свою копію проти вашой офіри в сумі 5 ц. за одну копію. Час коли ся книжечка буде пушена до публіки є оголошений деняде.

УВАГА ПРИМІРНИКАМ

Тут бажимо звернути увагу всім читачам Вартової Башти як се попередно було вже зроблено, щоб всі котрим потрібно писати листи, картки або що инше до Товариства в Брукліні, робили се після нашой просьби щоби всі такі листи були писані в Англійській мові. Если деякі брати не можуть писати по Англійській, то прошені просити когось що може, але все старання повинні

бути зроблені щоби листи, карточки або відновлення на котрій будь журнал, або замовлення книжок і т. п. були заслані в Англійській мові. Якщо всі брати будуть се робити, то се велими ускорить оглядення всяких справля, й також уменшить много неелотрібного труду в різних бюрах. Се вимагання походить від любого Брата Рутерфорда, й коли всі будуть послухніми сьому вимагання, то ми є певні, що Господь поможить нагороду за наш додатковий труд.

КОНВЕНЦІЯ

Важдає се стосовним, щоб свідки Божі й товариші їх зібрались на конвенції десь на сході. Для своєї цілі місто Лю Йорк було вибрано. Час: Від 23-го до 25-го червня. В перших два дні конвенції всякі зібрання відбудуться в Менгеттен Сентер. В четверть, 25-го, всі зібрання, включаючи й зібрання для публіки в цілгалі, відбудуться в студії Медісон Сквер Гарден. Знаючи с ми факту, що свідкам Божим в далеко-західних частях Злучених Держав буде прикро прибути на сю конвенцію, отже якщо буде можливо, друга конвенція буде постарана дальше на захід колись від тішого. Стосовне повідомлення о сім буде вислаєне у відповідні порі.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LX

Травень, 1939

№ 5

СПАСЕННЯ

ВАРТОВА БАШТА

"Спасення належить до Єгови." — Пс. 3: 9, А.П.В.

КАЖУТЬ, що на землі є многі мільйони людей привязаних до католицької організації, котрі попирають Гієрархію. Ось прийшов час і Ісус Христос судить народи землі й збирає до себе "інших овець", котрі будуть становити велику громаду. (Йоана 10: 16) Нема сумніву, що много щирих людей знаходяться в католицькій організації, а декотрі в інших релігійних організаціях. Для них проповідується правда як свідоцтво, і ті, що чують і вірують, поспішно віткають з релігійної організації і шукають Господа Ісуса Христа, Царя, і служать Йому. Бачучи сю правду, і спостерігши тих, що служать правді, такі люди стараються чинити добро послідователям Христа. І яка є обітниця і надія для таких людей? Вони служать Ісусу Христу тим, що вони чинять добро Його слугам. Ісус каже до тих, що показують їх посвяту до Нього: "Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство, приготовлене вам від основання світу. . . . І пійдуть сі . . . на життя вічне." (Мат. 25: 34, 46) Але в тих релігійних організаціях є много людей, що чують вість царства, і замість прийняти її радісно, то вони відкидають сю вість і тримаються Католицької Гієрархії й спільно з нею переслідують вірних людей Єгови, що служать Богу і Христу. Коли такі гонителі Господа помруть в таким стані суперництва, то чи вони будуть пробуджені зі смерті і дістануть користь з жертви викупу? Ісус відповідає: "І пійдуть сі на вічне знищення!" (Анг. перек.) Промовляючи до таких, Ісус каже: "Ідїть од мене, прокляті, ув огонь вічний, приготовлений дияволу та ангелам його!" (Мат. 25: 41) Нема причини ані авторитету св. Письма сказати, що ті люди знов будуть пробуджені зі смерті.

²⁷ Чи святе Письмо учить, що треба бути неше сплодженим з св. духа нім хтось може бути на віки знищений "другою смертю", від котрої воскресення нема? (Одр. 20: 14; 21: 8) Той, що добровільно відкидає Господа і Його царство і переслідує тих, що голосять Боже царство, такий напевно грішить проти світла, бо се дух Божий, що дає світло, щоби люди могли бачити дорогу спасення. Отже такі грішники проти духа Божого. Ісус сказав: "Хто согрішить проти духа святого, той не буде мати прощення ні в сьому віку ні в будучому." (Мат. 12: 32) "Бо коли ми самохїть грішимо, прийнявши

розум правди, то вже не зостається жертви згріхи." (Жид. 10: 26) Хоть сі писання відносяться виразно до тих, що колись були в лінії до царства, то однак вони містять правило, яке відноситься до всіх "козлів", проти котрих Ісус звернув свої слова. (Мат. 25: 41) Нема найменшого сумніву, що є многі з духовенства, що називають себе слугами Божими і Христовими і посідають Біблію, і котрі бачуть докази, на які Господь звернув їх увагу, що царство прийшло, а однак задля самолюбства вони відкидають царство і вість і переслідують тих, що несуть сю вість людям. Вони також вживають їх сили і впливу щоби перешкодити людям чути правду про царство. Певна річ, що вони не можуть бути нетямучими. Їх противенство до Божого царства не походить з несвідомости, але вони чинять се добровільно. Вони є далеко краще поінформовані чим старинні фарисеї були, і сконечности Господом зазначене правило проти фарисеїв відноситься також до новочасного духовенства, про котрих Господь Ісус сказав: "Горе ж вам, письменники та фарисеї, лицеміри! що зачинаєте царство небесне перед людьми; самі не входите, й тих що входять не пускаєте ввійти. Горе вам, письменники та фарисеї лицеміри! що проходите море й землю, щоб зробити одного нововірця, і коли станеться, робите його сином пекла, удвоє гіршим вас. Змії, кошло гадюче, як утечете від суду пекольного?" (Мат. 23: 13, 15, 33) Для таких добровільних і свідомих противників царства, чи може бути яка ще користь із жертви викупу? Писання відповідають — Ні! Бог звелів написати про таких добровільних грішників отсі слова: "Хто відцуравсь закону Мойсейового, при двох або трьох свідках, смерть йому безмилосердя. Скільки ж, думаєте, гіршої муки заслужить, хто Сина Божого подоптав і кров завіту, котрою освятився, вважав за звичайну, і Духа благодати зневажив?" — Жид. 10: 28, 29.

Ті добровільні грішники не лише займалися наученням релігійних доктрин та практикувань супроти Божого Слова, котрим то чином вони завели множество людей в диявольські сіти, але вони також добровільно спричинили, що мільйони інших були запанані в сіти Диявола тим чином, що вони перешкодили їм почути правду. Є велике число, що добровільно попирає релі-

гійних провідників і лучиться з тими провідниками в противенстві до Божого царства під Христом. Якщо такі одиниці помруть в такому стані, чи є надія на їх воскресення? Коли б вони і були пробуджені з мертвих в часі царювання Христа, то чи тоді вони скористають з жертви викулу і будуть послушні Божому законі? Здається, що ні. Нинішній час є паралельом або подібний до часу потопа, коли то обставини подібні нинішнім були, і про котрі Ісус сказав: "І як сталося за днів Ноя, так буде й за днів Сина чоловічого. Їли, пили, женились, оддавались, аж до дня, як увійшов Ной у ковчег, і настав потоп, та й вигубив усіх. Так само, як сталося і за Лота; їли, пили, торгували, продавали, насаджували, будували." (Луки 17: 26-28) В Божому Слові нема ніякої надії для сих релігійних провідників, що добровільно противляться Його царству і Його Цареві, ані в ньому немає ніякої надії для сторонників тих релігійних систем, котрі добровільно спротивилися царству.

ВІДВІЧАЛЬНІСТЬ

²⁰ Нинішня ситуація кладе вагу відвічальності на останкові і його співтоваришах, що були просвітчені правдою і підпринялись служити Богу і Його Цареві. Через довгий протяг часу люди були поневолені релігійним традиціям і тепер вони є zagrożені знищенням. Се є воля Божа, щоби сим людям дати осторогу. Тимто Він каже до своїх завітуючих людей: "Ви свідки у мене, що я — Бог, говорить Господь." (Іса. 43: 10, 12) Ідїть отже і розказуйте правду людям про царство, не зважаючи на опозицію. "Остережи їх від мене." "А ти не скажеш нічого, щоб остерегти ледачого перед його дорогою, то беззаконник умре за свою провину, та кров його я вимагати му від тебе." (Езек. 33: 7, 8) Сю євангелию царства проголошується як свідоцтво людям землі, а ті, що їм була поручена ся євангелия царства, мусять пильно сповняти прикази відносно проповідування сієї євангелії тепер. (Мат. 24: 14) Не було б се на місці чекати аж по Армагедоні і тоді давати осторогу, бо тоді буде вже запізно. Та "дивовижна робота" Господня мусять бути виконана перед Армагедоном. Ся "дивовижна робота" — се проголошення правди проти всякої форми релігії, що є гидотою в очах Бога, і щоби людям дати до відома, що спасення походить від Єгови через Ісуса Христа Царя.

ЦІЛЬ СПАСЕННЯ

²⁰ Єгова постарався о спасення для людей, та не лиш для їх користі, але ради свого власного імени. Його велике імя є зневажене тим, що ворог зробив визов Йому знайти людей, котрі б були вірні Йому у пробах. Коли б Бог був силою наклав на людей спасення або постарався о автоматичне спасення через жертву викулу, то се не підтримало б Його доброго імени, але було би лишень обявленням Його сили. Бог міг був створити Адама щоб він не согрішив; та зього

Він не зробив. Він дав Адамові до вибору: послушенство і життя, або беззаконність і смерть. Адам вибрав се останне, і помер, і мусять остатися в такому стані. Чи зміг Бог Єгова поставити на землі людей, котрі осталися б Йому вірні й правдиві у пробах? Сатана заявив, що Бог не зможе зього зробити. Та Бог докаже поза всяким сумнівом, що Він може се зробити. Він постарався, що Ісус Христос купив людство, і дасть людям спасення, та на тій підставі, що вони приймуть і пристосуються до Його правил, і ті, що приймуть се правило і пристосуються до нього, будуть жити, бо чинячи се, вони докажуть їх невинність до Бога і возвеличать Його імя.

²¹ Вірні мужі, від Авеля аж до Йоана, затримали їх невинність до Бога і сим доказали, що Сатана є брехун. Тепер Господь збирає до себе своїх "інших овець" котрі будуть становити "велику громаду", і всі такі, що докажуть їх вірність і затримають їх невинність, будуть оправданням Єгового імени. Се не значить, що всі Йонадаби докажуть їх вірність, але всі ті, що остаточно будуть становити "велику громаду", мусять бути вірні й затримати їх невинність до Бога, і сим чином вони докажуть, що Сатана — брехун. Сїй то вірній великій громаді Бог поручить великий привилей сповнити Божий приказ "намножуйтеся і сповняйте землю" (1 Мойс. 1: 28), і ті, що будуть тоді становити праведних людей на землі, отримують спасення, і вони також будуть оправданням імени Єгови. Всю сю роботу Єгова виконує через свого олюбленого Сина Ісуса Христа, котрий є Його Оправдателем. Отже написано є: "Спасення належить до Єгови". (Анг. перек.) Чоловік Ісус затримав свою невинність до Бога і доказав, що Сатана — брехун. Ісус підлягав найбільшому противенству і перетерпів ганебну смерть на дереві, щоби Він мав першенство у всіх річах, а головню в затриманні невинності до Єгови. (Кол. 1: 18) З причини Його цілковитого послушенства аж до ганебної смерти, Бог підніс Ісуса зі смерти і дав Йому "імя, більше всякого імени" і постарався, що Ісус Христос дістав почесні більші чим всі інші окрім Єгови: "Щоб в імя Ісусове приклонилось усяке коліно, що на небі, і на землі, і під землею, і щоб усякий язик визнавав, що Господь Ісус Христос у славу Бога Отця." (Филип. 2: 10, 11) Спасення о яке Єгова постарався для людства є для Його власної слави, як се зазначено повисше в писаннях, і для свого власного імени.

²² Совершенно життя Ісуса було дане як ціна викупу за людство, щоб всякий з роду людського, що буде просити і набуде користі з ціни викупу, і буде поступати після Господніх правил в святості й послушенстві, міг отримати Божий ласкавий дар — життя вічне через Ісуса Христа. (Рим. 6: 23) Всі такі радо визнають імя Ісуса Христа Царя, котрого Єгова зробив Володарем над цілою землею. Всі будуть на славу Всемогучого Бога, доказуючи всім створінням всевишність Бога і що Його єдиного імя Єгова.

Щоби знівечити сю чудову провізію Єгова, яку Він зробив для оправдання свого імя і спасення людства, Диявол винайшов і впустив в рух релігію, при помочи котрої релігіоністи кажуть, що чоловік може спастися. Релігія відвертає людей від Бога і зневажає Його імя. Ось такий є замір Сатани у своїм даремнім змаганні виконати свій лукавий визов даний Єгові. Релігія є средством для настрашення людей, і при помочи сього средства міліони людей були запроваджені в сіті Сатани. Знаходячися там, вони не просять о заслуги жертви викупу, і Писання ніде не зазначають ані нема причини догадуватись, що вони коли будуть пробуджені зі смерті і отримають сей привилей. Релігіоністи спонукали лю-

дей вірувати, що Бог і Диявол переганяють ся котрий з них дістане більше душ або осіб. Однак таких суперечних перегонів немає. Бог дозволив Дияволу приложити всякі його старання аби він досягнув свою ціль, однак Диявол доконати сього не зміг, і його невдача буде цілком відкрита в Армагедоні. Бог постарався через Ісуса Христа о спасення для тих, що вірують в Бога і Ісуса Христа, як Відкупителя і Спасителя людства. Коли ціла справа скінчиться, тоді всі лукаві пропадуть на віки, а всі, що вповають на Бога і на Христа і радісно слухають їх, отримають спасення в його повноті. Тоді всі сотворіння, що дихають, славити муть Єгову Всемогучого.

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1-го лютого, 1939.]

"Стій тільки твердо і ревно думай про те, щоб чинити притяма все по закону." — Ісуса Навина 1: 7.

ЧАСТЬ 1

ЄГОВА ніколи серед ніяких обставинів не був зобовязаний відкрити людям знаряд Його ексекуції в оправданні Його імя. Це що Він зробив для послужних є відкриттям Його милості для тих, що служать Йому. Бог установив і записав много пророчих образів і показав в деталі як Він виконуватиме свої задуми. "Останні дні" вже прийшли, отже настали люті часи, і Сатана і його сили жорстоко нападають на Божих людей, отож щоб дати цим вірним відвагу й потіху й надію Єгова відкриває їм спосіб виконання своїх задумів при помочи пророчих образів. (Рим. 15: 4) Тому що Ісус Христос, олюблений Син Божий, є Виконателем і Оправдателем Єгови, через те ті пророчі образи особливо указують на Нього. Окрім Ісуса, пророчі образи не предсказують ані не представляють жадних одиниць, ані не указують, що Бог буде мати щось до діла з такими одиницями, але вони указують на Божу роботу, що в ній Божі вірні люди будуть брати участь. Одиниці не є важні, але робота яку вони виконують є важна. Звичайно буває, що вірним дозволено брати участь в Господній роботі, а опісля, з ласки Божої, вони можуть бачити як вони були проваджені рукою Господньою і вживані в Його службі. Таке одкриття побільшує їх віру й надію, і тому вони радісно співають хвалення Богу і кажуть "Рукою своєю Він провадить мене." Окружений ворогами, що злобно нападають на "останка" і його "співтоваришів", ті вірні одиниці, повної віри й вповання на Господа, кажуть: "На тебе вповаю, Господи; не дай мені осоромитись по віку по твоїй справедливості спаси мене. Нахили до мене ухо твоє, спаси мене скоро! Будь мені бацтою, домом оборонним, щоб спасти мене! Ти єси скеля моя, башта моя, і задля імени твого спровади мене й навчай мене." — Пс. 31: 1-3.

Пророчі образи помагають тим, що вповають на Єгову, пам'ятати, що "ти на руках його вічних" (5 Мойс. 33: 27), що це війна Божа, а не чоловіча, і що в тій війні побідить Єгова через Ісуса Христа, і ті, що стануться правдивими і вірними користати муть з тієї побіди.

Єгова забрав своїх вибраних людей з Єгипту, і рукою свого слуги Мойсея Він провадив їх через сорок років пустинею, і ужив їх в тім часі як прообраз більших річей, що мали перейти в будучині. Коли Мойсей скінчив свою роботу поручену йому, він зібрав ізраїльтянів на рівнені Моаб і там переповів їм те, що Бог зробив для них, і навчив їх, що вони мали робити в будучині. Та інструкція була дана для користі позитивних ізраїльтянів, правдивих послідовників Ісуса Христа, що їх Бог прийняв у свою столичну організацію. Закінчивши свою роботу, Мойсей умер, а на його місце Йозуя був назначений. В тому часі Бог приготавляв установити пророчу драму, предсказуючи події, що мали допровадити до повного оправдання Його імя. Драми над котрими застановлялись мемо є слідуєчі: Перехід Йордану; Рагаба, що за свою вірність отримала Боже признание; облога й упадок Ерихону; гріх між типічними Божими людьми; і напад і знищення Гаю. Сповненням цих пророчих образів вельми цікавляться сьгодні Божі люди, що зробили угоду чинити волю Божу.

ЙОРДАН

Ця драма отвиряється з Йозуем як провідником сил ізраїльських, які то сили були отабурились на рівнені Моаб і ожидали приказу від їх видимого провідника: "Як же вмер Мойсей, раб Господень, сказав Господь Йозефові Нуненкові, слугі Мойсейовому." (Ісуса Нав. 1: 1) Тоді Йозуя представляв Господа Ісуса Христа, що ви-

конує роботу оправдання Єгового імя і в якій то роботі співтоваришать з ним Його вірні послідовники на землі. Смерть Мойсея і передання влади Йозуєві представляло перехідний період від Господньої "роботи Ілії" до "роботи Елісея" церкви під керівництвом її Голови, Ісуса Христа. Йозуя був слугою Мойсея, як і Елесея був слугою Ілії. (2 Мойс. 24:13) Перед своєю смертю, Мойсей, по приказу Божому, передав власть Йозуєві як своєму наслідникові, щоб він далі провадив ізраїльтян до обіцяної землі. (4 Мойс. 27:12-23; 4 Мойс. 31:14) Подібно і Ілія зробив, в послушенстві до Божого розказу, назначив Елісея своїм наслідником. (Імя "Мойсей" значить "вибавлений", бо він був вибавлений із вод Нилі ріки, що піддає думку, що Бог 'вибавляє або вибирає собі людей для свого імя' від 1878 р. до 1918 р. Смерть Мойсея прийшла ізза його непослуху до Бога. (4 Мойс. 20:7-12, 24) Це представляло кінець роботи Ілії, задля 'нечистих уст' слуг Божих на землі й їх утечи зо страху, як і Ілія утікав зо страху від Езабелі. (Іса. 6:5, 7; 1 Цар. 19:1-3) Цей пророчий образ і фізичні факти точно пасують, і тому ми певні, що ми маємо добре вирозуміння.

⁵ Мойсей умер останного місяця, тобто, дванадцятого місяця і в сороковім році ізраїльської подорожи в пустині. Ізраїль сумував трицять днів по його смерті, а при кінці того періоду лишилось три дні для переходу ізраїльтян через Йордан, що вони зробили десятого дня Нізана або десятого дня нового року, сорок першого року по їх виході з Єгипту. (5 Мойс. 34:7, 8; Ісуса Нав. 1:10, 11; 4:19) Період сумування за Мойсейом представляв період коли робота свідоцтва була стримана актом ворога на весну 1918 р. і коли то деякі свідки Господні були увязнені і "призначені умерти". Про цей період часу св. Письмо говорить, як "мовчання на небі, близько пів години." (Одр. 8:1) Цей період або павза була показана в пророчому образі коли Ілія був забраний, а Елісей повернув до Йордану і став на східному березі проти Ерихону, в тому самому місці по котрім століття тому Йозуя переходив Йордан. — 2 Цар. 2:4-8, 11-15.

⁶ У сповнення цього пророцтва події зачали переходити в 1918 р. Отже виглядає, що завітуючі люди при кінці світа (в 1914 р.) не мали перейти через Йордан, ані перед тим, ані в 1918 р. Мойсей запровадив ізраїльтян у Моаб землю на східний бік Йордану при кінці сорок років і став проти Ерихону. Так завітуючі люди в часі роботи Ілії дожили аж до кінця 1918 р. і тоді робота Ілії скінчилась. Ізраїльтяни побідили Сигона, царя аморійського і Ога, царя базанського, і розуміється це сталося нім вони перейшли Йордан; так і в позатипі, коли робота Ілії це була з чині, Більший Мойсей, Господь Христос, побідив Сатану в небі й скинув його й його ангели з неба на землю, і це було dokonano між 1914 р. а 1918 р. (Одр. 12:1-9) Диявол старавсь перешкодити ізраїльтянам перейти Йор-

дан, порушивши невірною Балаама проклинати ізраїльтян і звертати нарід ізраїльський практикувати диявольську релігію Баал-пеора. (4 Мойс. 22 до 25 голови) Подібне змагання зробив Сатана проти свідків Єгови, щоб перешкодити їх переходові через позатипічний Йордан і виступити проти новочасного Ерихону, але Сатані це не вдалося.

⁷ При кінці сорок років є написано, Господь зачав промовляти до Йозуя. В тому часі Єгова вже назначив сталє місце для ізраїльтян, по обох сторонах ріки Йордану, і та східна часть Йордану вже була замешкана іншими поколіннями. Не так як Авраам і інші вірні пророки Ізраїля, 'дожидали города, що має основи', віруючи у прихід царства Божого під Месією, Ізраїльтяни тепер мали призначено сталє місце і в цім вони представляли вірних послідовників Ісуса Христа, котрі в 1918 р. прибули до царства що було dokonane через прихід Ісуса до храму. (Мал. 3:13) Цар, Ісус Христос, взяв власть в 1914 р., а в 1918 р. Він явився в храмі, і тоді подорож позатипічних Ізраїльтян скінчилась. Отже час цього пророчого образу є виразно назначений. Цього однак ми не можемо бачити, розуміти і оцінити аж поки ті факти сталися й прийшли до ума і ми тоді побачили, що вони гідно пасують пророцтві й показують Його сповнення.

⁸ З першу імя Йозуя було Ошея. (5 Мойс. 32:44, англ.) Мойсей, яко представник Господа Богам дав Йозуєві новє імя "Йозуя", що значить "Єгова Спаситель". (4 Мойс. 13:8, 16) Те "нове імя" було данє Йозуєві в тім часі, коли Мойсей післав дванадцять розглядчиків до Канаан краю. Імя і показує, що Йозуя буде возвеличувати і шанувати імя Бога Єгови. Так і люди Божі, вірні послідовники Ісуса Христа, з першу були звані як "Студенти Біблії", та вони отримали "нове імя", свідки Єгови, і тепер вони мусять возвеличувати імя Бога Єгови. (Одр. 2:17; Іса. 62:2; 65:15) В Діяннях 7:45 і в листі до Жидів 4:8 імя Ісус є ужите замість Йозуя; "Ісус" є грецьке імя, а Йозуя — єврейське. Отець Йозуя називався Нун, що значить "вічність".

⁹ Отже Йозуя представляв Ісуса Христа, Сина предвічного Бога Єгови, а головно по 1918 році, коли Христос зачав роботу оправдування імя свого Отця.

¹⁰ Йозуя походив від Йосифа, через Йосифового сина Ефраїма. Йозуя народився в Єгипті, де він був невільником, і при кінці сорок річної подорожи він був майже дев'ятьдесять років віку. Він був схоронений Господом перейти Йордан в Канаан, тому що він і Калєб принесли правдиві й вірні звіти по огляненню землі, будучи вислані в тій цілі Мойсейом. (4 Мойс. 13:17; 14:6-10, 30) Він воював в імя Єгови нім він прийшов і перейшов Йордан. Він взяв провідництво над Ізраїлем у Ситтимі, на східнім побережжю Йордану, на против Ерихону. Ситтим значить "акація" або колючі деревця, тим що вони ма-

ють колючки. (4 Мойс. 33: 48-53; Ісуса Нав. 2: 1) Так і Ісус Христос, Більший Йозуя, прийшов до храму й взяв провідництво над Божими людьми на землі серед колючих обставин між вірним останком, котрі то обставини зтягли на них "колючі дерева", або люди під розказом Сатани. Йозуя назначив три міста для прибіжеша на захід від Йордану окрім трьох містів прибіжеша які Мойсей назначив на схід від Йордану. (Гл. двадцята голова, Ісуса Навина) Йозуя зачав обходити признак кучок в краї Канаан потім, як він перейшов Йордан. (Неем. 8: 17) Ці виразні факти дальше служать в установленні часу сповнення пророцтв книжки Йозуя по 1918 р., як це ми спостережимо із поступом цієї студії. Це становить дальший і безперечний доказ, що всі речі написані наперед були написані для помочи вірних Божих людей на котрих конець світа прийшов.

¹¹ Це вже аж в 1919 році, що вірні послідовники Ісуса Христа на землі зрозуміли, що робота Ілії скінчилась. В прообразі Господь сказав до Йозуя: "Мойсей, мій раб, умер; оце ж рушай та й переходь із усім народам сим через Йордан, у ту землю, що дам їм, синам Ізраїля." (Ісуса Нав. 1: 2) Так і робота Ілії тоді умерла, а робота Елисея зачалась виконувати. Без сумніву, що це Господь так розпорядив, що у "Вартовій Башті" з 1 і 15 серпня, 1919 р. були поміщені артикули під наголовком "Блаженні Небоязкі", щоб показати ріжницю між роботою Ілії й Елисея, бо тоді робота Ілії закінчилась, а Елисея зачалась, і то без ніякого страху до ворога. Ця сама вість була прилюдно проголошена в Сідер Поїят, Огайо, конвенції у вересню того ж року. З тих ізраїльтянів, що вийшли з Єгипту, то лиш Йозуя, Калєб і Елізар, остались при життю й перейшли до Канаан. Так і лишень малий останок із тих, що впродовж періоду Ілії зробили угоду чинити волю Богу, отже полишили позатипічний Єгипет, пережив період Ілії й перейшовши позатипічний Йордан і займився роботою Елисея.

¹² Як ізраїльтянам під провідництвом Йозуя сказано встати, перейти Йордан і посісти край, який був тоді заселений ворогами, так і вірним послідовникам Ісуса Христа дано приказ виконувати роботу царства й посісти край, що в йому було дозволено ворогові перебувати. Від того часу активність мусіла збільшатись аж до повної міри, і це показано приказом, який Господь дав Йозуї: "Усяке місце, де ступите підшою ноги вашої, наділю вам, як обітував Мойсейові: Відступу і Ливану та й до великої ріки, ріки Єфрата, уся земля Гетійська аж до великого моря на захід сонця буде ваше займище." (Ісуса Нав. 1: 3, 4) Також для користи свідків Єгови Бог сказав до ізраїльтянів, що стояли на східному побережжі Йордану: "Ніхто не встопить перед тобою поки й віку твого. Як був я з Мойсейом, так буду й з тобою; не відхилю від

тебе руки моєї й не полишу тебе." — Ісуса Нав. 1: 5.

ОДВАЖНІ

¹³ Щоб бути одважним, треба мати повну віру й споглядати на силу яка попирає його, і тоді, вповаючи на таку силу, він мусить енергично йти вперед, і виконувати завдання положені на ньому. Тим то написано є: "По вірі вашій нехай станеться вам." Приказ даний Йозуї, щоб він перепровадив "усіх людей" доказує, що Ісус Христос, Більший чим Йозуя, приказує своїм вірним брати участь в роботі Його царства і такі співпрацівники стануться співнаслідниками з Ним в Його царстві. Його вірні послідовники не потребують бути боязкими, але противно вони мусять бути дуже одважними, щоб стрінути наступ ворога; і це дальше можна показати словами Господніми через Йозуя: "Стій твердо й мусиш бо поділити між сей народ сю землю, що я клявсь отцям їх наділити у наслідню державу." (Ісуса Нав. 1: 6) Єгова заповів Ісусу Христу царство, і Ісус знов заповів своїм вірним послідовникам, що вони будуть співнаслідниками в царстві з Ним з ласки і після волі Божої. — Луки 22: 29, 30.

¹⁴ Повної віри і великої відваги треба було, щоб виконати роботу Елисея, і напевно більшої відваги чим в роботі Ілії, а це ізза більшої опозиції. Це доказують слова до Йозуя: "Стій тільки твердо і ревни думай про те, щоб чинити притьма все по закону, що заповідав тобі мій раб Мойсей; не звертай з його ні праворуч, ні в ліворуч; держи в голові добрий розум, щоб ні задумав. Сю книгу закону повсячасно мусиш держати в устах і міркувати про неї день і ніч, щоб зважувати нею все, що в ній визначено: тоді щаститись ме тобі у всіх задумах твоїх і будеш поступати розумно. Я ж завітую тобі: Стій твердо й мусиш не лякайся і не вдавайсь в тугу; бо Господь, Бог твій з тобою, куди б ти ні повернувся." — Ісуса Нав. 1: 7-9.

¹⁵ Господь не вимагає, щоб Його люди виконували дивовижні речі, але їм сказано бути сильними в Господі й в потузі сили Його. Вони мусять бути дуже сильні, і через те вони не можуть дозволити на найменший сумнів у своїм умі, що Бог може сповнити кожне слово своєї обітниці, і що Він сповнить їх; і так довго, як вони служать і є слухняні Його приказам, то жадна сила не може перешкодити в роботі призначеній для них. Маючи що одвагу, вони йдуть вперед з радістю. Свідки Єгови переходили через пробу в часі періоду Елисейової роботи і можуть вповні оцінити те, що тут сказано. Його свідки добре зрозуміли, що вони мусять студіювати Слово Боже і бути вповні слухняними Його законам, якщо вони бажають мати Боже провідництво й охорону. Вони не можуть ступити на бік і дискусувати з противниками їх погляди; вони не потребують чути аргументів всіх противників; вони цілком вповають на Господа,

знаючи, що Його слово є правда. Вони йдуть вперед і Господь каже до них, щоб "ти мав добрий успіх де б ти не пішов". (Анг. переклад) Божі люди мусять кормитися Його Словом, що Йозуя назвав "книгою закону". Вони мусять студіювати її й вважно роздумати над нею всякого часу і вважно поступати після її інструкції. Ісус Христос, Більший-чим-Йозуя, провадить своїх людей і навчає їх в храмі, і ті інструкції Він передає із храму, і такі інструкції є передані Його людям в назначений спосіб і средство. Свідкам Єгови сказано поступати після цих інструкцій переданих їм, і чинячи це, обітниця каже: "Тоді щаститись ме тобі у всіх задумах твоїх, і будеш поступати розумно". Диявольські слуги жорстоко нападають на свідків Єгови, грозять їм і знущаються над ними, і стараються мильно установити закони проти них і змусити свідків Єгови поступати після тих законів, які забороняють голосити Божу вість без дозволу людської власті. Але Господні вірні слуги не дозволять цим загрозам перешкодити їх завданню без ріжниць чи їх карають грішми, бійкою або в'язницею. Всякого часу вони пам'ятають силу яка підтримує їх і вони знають, що 'віковична рука Всевишнього їх держить', і що у своїм часі, Бог обіцяв, що Він прожене "ворогів твоїх перед тобою". — 5 Мойс. 33: 27.

²⁶ Приказ який Єгова дав Йозуї і іншим ізраїльтянам, як про це подано в повисших писаннях висказаних Йозуєм, показує, що Свідки Єгови мали причину побоюватись дещо в протягу періоду Елісея і що декотрі з них неначе впускають руки і охолоднують дещо в енергійній кампанії, але вірні не зроблять так. Ось такі є точні факти, як про це многі свідки Єгови можуть свідкувати тепер. Менше ревні одиниці радили іншим, щоб вони не були агресивними і не стягали на свої голови злобних нападів ворога, але Господь каже до них: "Я ж завітую тобі: Стій твердо й мужно, не лякайся і не вдавайся в тугу; бо Господь, Бог твій з тобою, куди б ти ні повернувся." — Ісуса Нав. 1: 9.

²⁷ Коли на них нападають за проповідання евангелії, і коли вони є переслідувані за одважне доручення остороги людям по приказу Господньому, і коли свідські власті приказують свідкам Єгови заперестати їх активність, тоді вірні й одважні відповідали й відповідають: 'Ми мусимо більш коритись Богу аніж чоловіку.' Наш Бог дав нам приказ, і волю Його ми чинити мемо.

²⁸ Ті що задля страху перед чоловіком відмовляються чинити роботу Елісея, не можуть дістати признання Господнього, і через те їм "не пощастить", тому що їм бракує віри й надії на Господа. Ті ж, що дійсно люблять Бога не будуть страхатись, і це заключення є вповні попере словами апостола: "У сьому звершена любов у нас, щоб мати одвагу на день суду, бо який Він, такі й ми у світі сьому. Страху нема в любові, а звершена любов геть виганяє страху,

бо страх має муку, і хто лякається, той не звершений в любові." — 1 Йоана 4: 17, 18.

²⁹ Царство прийшло, і Христос Цар не зазнає побіди. Він побідить. Ворог буде пуджати, страхати і грозити тілесною карою свідків Єгови, але ворог не може стримати роботи свідоцтва аж вона скінчиться і аж Бог дозволить на це. Як це Єгова сказав до Йозуї і інших ізраїльтянів, так тепер Він каже до своїх вірних людей, коли вони виступають проти ворога: "Стій твердо й мужно, не лякайся і не вдавайся в тугу; Бо Господь, Бог твій з тобою, куди б ти ні повернувся." Сьогодні ця битва відбувається, і вірні з великою одвагою, проголошують хвалення Єгови, знаючи добре, що 'ця битва не людська, а Божа'. Повисші факти є добре знані, бож многі зо свідків Єгови досвідчали це на собі. Це також доказує, що ця пророча драма, в книзі Йозуї відносно переходу Йордану, зачалась сповняти в 1919 р. і далі сповняється аж до цього дня.

ПОЧИН СПОВНЕННЯ

³⁰ Ув'язнення деяких слуг Господніх в 1918 р. навесло страху многим людям. На весну в 1919 р. ті в'язні були увільнені й Господні люди зачали знов набирати відваги. Той приказ, що Його дав Йозуї, був також повторений Більшим Йозуєм, Ісусом Христом, у 1919 р., а іменно: "Тоді дав Йозей начальникам народним такий приказ: Пройдіте через табір та зведіть народові: Заготуйте живности: бо через три дні переходитимеш через Йордань сю, щоб увійти й осягнути землю в державу, що Господь Бог наш дає вам в наслідде." — Ісуса Нав. 10: 11.

³¹ Поживу приготувляють для довгої подорожі або постійної активності. Так і в 1919 році, зроблено приготування до видання журналу й інших видавництв і відбудування організацій служби. Це приготування продовжалось через три роки аж до 1922 р. коли то видима організація Господа Бога виступила до більшої роботи свідоцтва. Однак в протягу цього періоду зроблено велике приготування до роботи. Тоді то Господь постаравсь о духову поживу: Його слуги отримали світло через одкриття Божих намірів, зачали ще з більшою ревністю виконувати те, що їм припоручено.

³² У сповненні пророчого образу кожний чоловік, що зробив угоду чинити в люю Божу і хто був вірний аж до приходу Господа до храму, і отримавши Господне признання, той мусів іти й виконувати роботу царства. Ті "три дні" згадані Йозуєм сходяться з трьома роками від 1919 до 1922 р. Верші від дванадцятого до вісімнадцятого в книзі Ісуса Навина показують, що в тій роботі не можна впускати рук, і що цю роботу треба виконувати енергійно. Та започаткована й вірна робота Іаї тепер перейшла в роботу служби кляси Елісея. Ніхто з останка не міг оминати тієї служби. Ніхто не міг сісти до відпочинку на основі своїх давних заслуг і сказати: 'Я скінчив свою часть; нехай інші тепер роб-

лять; але кожний мусів виконувати свою частку іншими співпрацівниками. Ніхто не міг наймати когось іншого виконувати цю роботу на себе: але він мусів виконувати її самий. Ті що старались ухилити або занедбувати їх роботу, дістали осторогу словами Мойсея: "Знайте, що гріх ваш знайде вас." (4 Мойсея 22: 19-23) Вірні одиниці в службі почули цей приказ Йозуя й сповнили: "І відказали вони Йозеєві так: Все, що звелів еси нам, чинити мем, і куди ні посилати меш нас, ходити мем." (Ісуса Нав. 1: 16) Ці слова висказують правдиве відчуття тих, що занимались роботою Елисея; вони були охочі до роботи де б їх не поставлено.

²⁰ Впродовж виконання роботи Елисея ті, що дійсно показали їх любов до Бога і Його царства, відповіли на клич і пішли до служби, і, як ізраїльтяни, сказали до Йозуя: "Так як слухали Мойсея у всьому, так слухати мемо й тебе, аби тільки Господь, Бог твій, бував з тобою, як він бував із Мойсейом." — Ісуса Нав. 1: 17.

²¹ Пророцтво показує що будуть деякі боязкими й бунтівними, й факти показують що деякі були боязкими й байдужними котрі збунтувались проти приказів Господа. Про таких написано: "Хто б ні ставив опір проти повеління твого, і не послухав наказу твого у всьому, що повелівати меш йому, тому смерть: тільки стій твердо й мужно!" — Ісуса Нав. 1: 18.

²² Ті з періоду Елисея, що стали боязкими та байдужними й збунтувались, були відкинуті. Вірні не мали часу ані бажання плакати за відпавшими, але радісно признали всі присуди Господні у виключенні невірних. Вірні говорили одні до других, кажучи: "Аби тільки Господь, Бог твій, бував з тобою, як він бував із Мойсейом. . . . тільки стій твердо й мужно!" Отці слова предсказували тих, що мали повну віру, надію й одвагу, і котрі бажали затримати їх невинність до Бога у виконанні роботи Елисея. Як в часі періоду Ілії вони працювали, як і в часі періоду Елисея вони свідкували, і вони отримали вирозуміння й оцінення тієї роботи в котрій вони були заняті, знаючи, що вона мала дочинення з оправданням Єгового ймя. Господь просвітив їх умисли і показав їм, що ті пророчі драми є прообразом оправдання.

оглядним

²³ Ще інший акт драми виконано тут, показуючи іншу частку тієї роботи. Йозуя послав людей, щоб вони розглянули край поза Йорданом нім ізраїльтяни впустились через ріку. "Йозуя же Нуенко послав із Ситтима два чоловіки на розглядини потай миру та й наказав: Ідїть огледіте країну до Ерихона. І пішли вони тай зайшли в хату до блудниці, на ймя Рагаба, та й полягали там спати." (Ісуса Нав. 2: 1) Імя цих двох людей не є подане, бо особи не є важні, але як з'ясується, то один з них був Салмон, що він одіслав оженився з Рагабою. Була це небезпечна місія на яку ці люди були призначені; отже вони забрались до цього діла розум-

но й вважно. Трійцять дев'ять літ тому Мойсей був вислав Йозуя і одинадцять інших на подібну небезпечну місію до того самого краю. У сповненні, Більший Йозуя, Ісус Христос, також послав своїх представників виконати роботу приписану їм, як про це написано: "Освятити їх правдою Твоею; слово Твоє правда. Як мене послав еси в світ, і я послав їх у світ. Не про сих же тільки молю, а також і про тих, що задля слова їх увірують у мене." — Йоана 17: 17, 18, 20.

²⁴ Тих два чоловіки, що їх вислав Йозуя, представляли цілого Ізраїля. Вони то мали переглянути ворожу організацію й людей в Ерихоні, їх відношення до ізраїльтянів, бо вже в тім часі люди в Ерихоні почули про прихід ізраїльтянів. Їх прихід дав нагоду тим людям в Ерихоні зробити зло або добро цим посланникам. Єгова не потребував розглядати цієї землі нім Він міг виступити проти Ерихону, отже це показує, що Єгова робив образ для користі інших. Він порушив Йозуя показати обережність і не числити на Єгову зо всіма річами, що були в силі людський виконати їх. Була це також проба для тих двох оглядників відносно їх віри в Господа, як це тих дванадцять оглядників посланих Мойсейом були випробувані в їх вірі.

²⁵ Ще інший образ в тій драмі указує, що Єгова знав про жінку в Ерихоні, що показала віру в Бога і котра була ужита в цій пророчій драмі, і ця частка пророчого образу показує, що їй дано нагоду показати її віру в Бога і цим чином отримати Його признання, що було її задоволенням, що вона знайде визволення коли Ерихон упаде. Іншим разом Бог послав двох ангелів до Содоми і дав нагоду Лотові показати його віру, щоб йому спастись в часі знищення Содоми. (1 Мойс. 18: 16; 19: 1) Сповнення цієї частки пророчої драми про звідателів і жінку взяло місце по 1918 р., коли то свідки Єгови вийшли виконувати роботу призначену їм Ісусом Христом, Більшим Йозуєм. Тих двоє чоловіків в цьому образі мабуть представляли дві частки, що стались активними в тій роботі, а ними є останок свідків Єгови, що складається зо старшої й молодшої частки. Старша частка це ті, що пережили період Ілії й переслідування в 1919 р. і котрі позистали вірними, і з котрих Господь Ісус сформував "вірного й розумного слугу". (Мат. 24: 45-47) Ця друга або новіша частка складається із тих, що стались членами "вірного й розумного слуги" по 1922 року. Обидві ці частки були представлені через Наомію і Рут, і Мардохея і Естер.

²⁶ Тим звідателям було сказано оглянути край, а головню місто Ерихон і обставини. Імя "Ерихон" значить (!) "пахощі" мабуть тому, що те місто знаходилося в місці де виробляли пахощі з рости; і те імя значить також "місто пальмових дерев" (5 Мойс. 34: 3); і (2) те імя значить "його місяць", а це мабуть тому, що жителі Ерихону поклонялись богу місяцеві. Жителі його були потомками Канаана, що він був сином Хама і був проклятим Нойом. (1 Мойс. 10: 15, 16;

9: 25, 26) Це показує, що жителі Ерихону були братанцями Нимрода (1 Мойс. 10: 6-9), отже поклонниками Диявола. Місто Ерихон мало много скарбів і провадило торгівлю з Вавилоном. (Ісуса Нав. 6: 24; 7: 21) Те місто знаходилося там де пізніше була границя Ефраїма, але котра то площа опісля була дана поколінню Венямина. (Ісуса Нав. 18: 21; 16: 7) Опис Ерихону, його окруження і його людність, показує, що він представляв релігійоністів "теперішнього лукавого світа" і знаного як "Християнство", і котрі то релігійоністи практикують мильно названу "християнською релігією", але котра вдійсности є диявольською релігією. "Християнство" при помочи своїх релігійних практикувань старається зробити себе "пахущим", а його поклонники "пахнуть приємно й виглядають премудрими". Це вони роблять приписуючи собі прекрасні й благословенні обітницї Біблії, що тичаться правдивих послідовників Ісуса Христа, але котрі то тексти не відносяться до них. "Християнство" називає себе організацією праведних, тобто, тими, що ростуть право як пальмові дерева. (Ерем. 10: 92: 12) Але "Християнство" є так як сверлик. Воно має форму побожності, однак заперечує силу Бога Єгови і поклоняється сотворінню замість Богу Єгови, даючи честь і славу людям, а не Богу і Господу Ісусу Христу. Це Ісус був сказав, що "Християнство" є витвором Диявола, і що присуди Єгови є написані проти "Християнства", що воно буде понижене, і знищене; і це що значить імя "канаанець".

⁹⁰ Місто Ерихон було першим містом канаанським, що його Єгова передав в руки Йозуя, свого провідничого чиновника сил Ізраїля. Отже воно мусіло бути принесене в офіру Єгови яко перволід Канаану. Ізраїльтяни могли полишити інші міста, але не Ерихон. Воно мусіло упасти. (5 Мойс. 6: 10, 11) Рівнож і "Християнство" мусить упасти. Як Ерихон, воно мусить бути цілком знищене. Многі писання указують, що в Армагедоні Господь найперше нападе на "Християнство". Його армії знищать його найперше, і воно вже ніколи не ожие. Воно сталося прокляттям і тому мусить бути цілком знищене. — 3 Мойс. 27: 28, 29.

⁹² Тепер щодо сповнення тієї часті образу відносно "двох чоловіків". Вони представляли свідків Єгови, що оглядають землю, новочасний Ерихон, "Християнство". Це сповняється у факті, що Єгова вяснює їм у своїм Слові відносно організації Сатани, що релігія становить головну часть його, і при помочи котрої люди є поневолени. Свідки Єгови, студіюючи відкриті пророчтва і порівнюючи їх з фізичними фактами в історії як і з фактами новочасними, бачуть сповнення й значіння пророчтва, і цим вони стають заохочені, і їх падія скріплена, і вони йдуть вперед. Таке зрозуміння ворожої організації зачали Господні люди отримувати через "Вартову Башту" з початку 1921 р. В артикулі упертім на книзі Ісуса Навина 1: 9, "Бувайте Одважні", на

сторонах 90 і 91 є згадано перший раз про "диявольську організацію". Противенство диявольської організації до царства Божого було вяснене ще більше коли Господь Ісус, через "Вартову Башту", з березня 1925 р. видав і вяснив в артикулі "Народження Нації". В 1926 р. вийшла книжка "Визволення", через котру Господь показав своїм людям ясне видіння сатанської організації, а в 1929 р. появилася книжка **Пророчтво**, котра ще більше детально відкрила сатанську організацію. Від тоді ця робота "розглянення" продовжається далше через тих, що вірно посвятились Богу і Його царству. Слово "шпігун" (після єврейщини) буквально значить "переходитись", тобто, розглядатись. Впродовж згаданих років свідки Єгови, що їх представляли ті два чоловіки, котрих Йозуя вислав розглянути землю, розглянули много в Божій службі, будучи вислані у видиму сатанську організацію, і, розмовляючи з людьми, вони вивідувались яке їх відношення взглядом Єгови і Його царства під Христом і як вони відносяться до світа, і до свідків Господніх. Ми тепер бачимо той шлях яким Господь провадив своїх людей впродовж минулих п'ятнадцять років, і як Бог зробив прообраз їх подорожи давно тому і як Його люди йшли шляхом незнаючи в тім часі що вони робили. Із початком 1919 р., за помічю Єгови і Ісуса Христа, Його вірні слуги на землі вийшли працювати, вповаючи цілком на Господа, знаючи добре, що після Його обітницї гой, що кермує їх шляхом, буде далше провадити й охороняти їх; і це не робило для них ріжницї чи вони розуміли або не розуміли чому вони виконували ту роботу, і що вона означувала в тому часі. Що їм треба було знати, то це чи вони були проваджені Господом і чи вони ділали після волі Його.

РАГАБА

⁹² Будучи слухняними до приказу Йозуя, ті два звідатилі пішли й зайшли до дому блудниці на імя Рагаба, і осталися на нічліги там. Мабуть там не було інших гостинниць для відпочинку в часі їх розвідання. Поминувши всі інші закінчення, ми мусимо знати, що Єгова запровадив цих двох людей в дім Рагаби, щоб зробити образ або часть пророчої драми, предсказуючи свої заміри. Тому нема причини критикувати цих людей, або Рагабу, або кого іншого.

— Та жінка Рагаба, ізза її поступків, не мала доброї слави; і тому це була проба для тих двох чоловіків іти до її дому; однак вони сповняли прикази, отже йшли охочо там де їх послазали. Нема сумніву, що в Ерихоні було много блудних домів, але Єгова запровадив цих двох до дому Рахаби, що її дім знаходився коло міського мур, а це Він зробив задля добре відомої Йому причини. Свідки Єгови, йдучи до роботи, були випробувані щодо їх віри в Бога і їх бажання сповняти інструкції, і йти до тієї класи людей, що не є так популярна у світі як інші, а навіть у місця замешкані безчесними людьми, і занести

таким пониженим людям вість (царства). Як Ісус не шукав слави для себе, так і Його вірні послідовники не зважають на свою репутацію. Йона був поставлений на пробу чи він понесе вість до Ниневії. Блудниці не все є відповідальні за їх напрям життя. Без сумніву, що "еліта" цього світа, що виглядає бути дуже чесною, але котра вдійсності, як це загально відомо, є безчесна. Вона то полхнула много молодих жінок на злу дорогу й змусила їх оставатись в стані пониження. (Деякі жінки в такому положенні щиро бажають справедливости, і є більше нахилені до вістки царства чим ті визначнійші релігійністи, що виглядають бути побожними й чистими, але котрі вдійсності є гидотою в очах Бога. Горді жидівські релігійні провідники прийшли до Ісуса щоб показати свою мудрість і поважність, і вимагати від Нього доказу якою властю Він робив діла між людьми без їх дозволу. Ті самі когуги обвинувачували Ісуса за це, що Він співтоваришив з митарями, грішниками та блудницями. Ті релігійністи вдавали, що вони є дуже добрі й чесні, а однак Ісус сказав до них: "Митарники та блудниці попередять вас у царство Боже." (Мат. 21:31) Добра слава між людьми може не принести чоловікові нічого, а навіть запровадити його до впадку, зате ласка Господня значить усе.

²⁸ Як здається, то Рагаба була вжита в пророчім образі для того, щоб показати, що люди з меншою славою, т. є, прості люди скоріше повернуть і приймуть Господа щиро й ходити муть Його шляхом чим ті, що високо вславлені між людьми й приймають почеси й пошани від людей. Свідки Єгови бачуть, що прості люди є більше готові слухати правду про царство. І це було за днів Ісуса на землі, що прості люди слухали Його радо, коли ж висша кляса противилась Йому й переслідувала Його, думаючи, що цим чином вона станесь більше популярною між людьми. Люди мусять признати, що вони потребують помочи й що та поміч прийде не від людей, а від Бога через Ісуса Христа, і що що поміч вони мусять дістати нім вони можуть прийняти й уживати їх віри в Бога й Ісуса Христа. Вони мусять мати щире бажання бачити справедливі обставини. У цій пророчій драмі Рагаба представляла тих ширих і чесного-серця людей.

²⁹ Імя "Рагаба" походить від дієслова "поширити", і значить (1) "широке, розлоге, велике, просторе", або (2) "на волі або свободі". Рагаба прийнявши звідателів, цим показала, що вона була широкого світогляду, а не вузкого, націоналістичного, партійного або релігійного, які думають, що салютувати прапорові або світським людям дасть їм якийбудь хосен. Її признання до вини показує, що її серце і ум були розширені річами які вона пізнала, і що вона боялась Бога. Те друге імя "на волі" пасує— докладно до кляси яку Рагаба представляла, що є свідіна і стоїть здалека від релігійних кайданів, що

так довго тримали їх у вязниці. Отже Рагаба в цій драмі представляла чесного серця, ширих і доброї волі людей, Йонадабів, що становлять "велику громаду", цебто, "інші вівці" Господні, котрі належать до тих 'небажаних людей'. (Софонії 2:1, англ.) "І буду ходити по широкому просторі; бо я шукав заповідей твоїх." (Пс. 119:45) Звичайно буває, що великі релігійністи, на погляд побожні одиниці, кажуть до інших: "Що світ думати ме про тебе, як ти не підеш до церкви, а будеш розносити книжечки простим людям?" До таких Рахаба кляса сьогодні відповідає: "Ми шукаємо Господнього признання і не дбаємо, що світ говорить про нас. Ми полишили світ геть назаді, щоб ми могли служити Богу."

³⁰ Дім Рагаби знаходився при міському мурі Ерихону, що здається значить, що вона не мала нічого спільного з елітою або висшою клясою Ерихону. Її дім, будучи при мурі, знаходився у великій небезпеці на случай розвалення муру, і лишень Божа сила могла спасти її. Це також є вірний опис стану Йонадабів сьогодні. Їх позиція є небезпечна, і упадок сатанської організації, "Християнства", що напевно прийде, принеєслоб їм знищення хіба що вони шукати муть охорони з рук Господа. Рагаба чула про Бога Ізраїлевого й увірувала в Нього, і вона мусила предвидіти кого вона принімала до свого дому в особі цих людей. Предмет її розмови з ними показує, що вона мала віру в Бога. Так і свідки Єгови, розвідуючи землю в "Християнстві", клясу Рагаби, т. є, людей доброї волі до Бога, можуть спостерегти, що свідки Єгови є слугами Всевишнього, о про котрих вони чули, і вони бажать довідатися більше про Бога і Його дороги і дістати Його охорону; тому вони радо приймають Божих вістників і роблять що можуть для них.

ШУКАЮТЬ ШКОДИТИ ЇМ

³¹ Сторожі Ерихону мали знати, що ізраїльтяни отаборились на другому боці ріки Йордану на проти Ерихону, і коли всі побачили двох іноземців ідучих до дому Рагаби, вони зараз повідомили про це політичним управителям міста: "І донесено цареві Ерихонському: Прийшли сьогодні в ночі якісь люди з Ізраїлтян на розглядни в землю." (Ісуса Нав. 2:2) Ті сторожі, що робили донос, представляли сучасних релігійністів "Християнства", духовенство, що є сторожами і доглядають, щоб ніхто не зайшов в їх країну та не відокрив їх і не повалив їх загороди яку вони поставили навкола увязнених овець. Однак замість самим виступити одважно на фронт, то вони звідомляють політичних володарів і спонукують їх бити і шкодити свідкам Господнім. Ті численні досвідченія свідків Єгови в краю так званого "Християнства" точно пасують цій часті зробленого образу. Ті релігійністи не мають наміру в серці чинити добро людям, але вони доглядають своїх самолюбних справ і оскільки можуть стараються тримати людей в неспіві

мості відносно діл релігійоністів і що вони стримують свідків Господніх від них і переслідують їх за те, що вони йдуть і розказують людям правду.

⁸⁸ Політичні володарі міста зараз взяли до роботи: "І послав цар Ерихонський до Рагаби з наказом: Видай людей, що прийшли до тебе тай увійшли до тебе в хату, бо вони прийшли розгледіти всю країну." (Ісуса Нав. 2: 3) Так і сьогодні духовенство або головні релігійоністи уживають політичних властей змусити Йонадабів піддатися і в суді свідчити проти свідків Єгови, щоб заподіяти шкоду свідкам Єгови. Рагаба знайшла дещо в небезпеці тому що вона не послухала наказу поліції й котрий то наказ походив від висших властей, що руководились радою релігійних священників. Вони були б обвинувачували її за переховання ворогів. Без сумніву, що Рагаба мала міркувати, якщо вона видасть тих двох звідателів в руки урядників, то це принесе їм смерть, і спасе Ерихон від упадку; знов прийняття й схоронення цих двох звідателів покаже її віру в Бога Єгови, від котрого єдино-го могла прийти їй поміч. Вона зробила так, як Ісус навчав, прийняла чужениці в ім'я Господа: "Був чужинецею, і прийняли мене", ради Божого імя й з доброї волі до Бога. — Мат. 25: 34, 35.

⁸⁹ Рахаба показала свою віру в Бога, як Йонадаби, або "інші віви", показують їх віру в Єгову й Господа Ісуса Христа: "Молодиця ж узяла обох чоловіків і сховала їх, та й каже тоді: Се так приходило до мене двох, та я не знаю з відки вони." (Ісуса Нав. 2: 4) Рахаба вважала ласку Божу за більше бажану чим ласку царя Ерихону. Вона показала страх перед Богом а не перед чоловіком. Господь признав її діло, як про це Писання говорять: "Так само і Раава блудниця хиба не з діл оправдалась, прийнявши посланців і вивівши їх иншою дорогою?" (Якова 2: 25) Її віра вподобалась Богу і тому Він почислив її за праведну. (Жид. 11: 31) Ось так показано, що віра в Бога є першою необхідністю для охорони.

⁹⁰ Релігійні учителі не згадуються зо Словом Божим відносно Рагаби. Їх аргументи є, що добра мораль і слухняність до закону краю вимагала від Рагаби сказати царській поліції про стан річей, як він вдійсності був, хоч це мало принести смерть двом чоловікам. Це показує, що такі критики є несвідомі Писань або задля самолюбних причин ставлять такі аргументи, бажючи показати себе, що вони піддержують добру мораль закону краю без різниці на те, що Бог говорить, аби лиш вони, проповідники, мали добру славу між людьми. Якщо б Рагаба була пішла дорогою релігійоністів, то цим вона була б показала своє самолюбство й бажання спасти свою шию коштом життя цих двох людей, що представляли Єгову. Однак вона показала віру в силу Всемогучого Бога. Рагаба не зрадила тих, що принесли їй добру інформацію й раду. Подібно й ті, що становлять "велику громаду"

не хотять зрадити посланців Господніх в руки ворога і цим чином заподіяти шкоду роботі свідочтва о царстві. Правдиві Йонадаби показали їх віру в Бога, знаючи, що Він робить все най-лучше, і тому вони вповають на Нього, знаючи, що чинячи добро свідкам Єгови, вони чинять добро самому Господеві. Такі вірні люди виглядають в очах інших, як "дуросьвіти, та правди-лі" вони Богу і Його справі справедливості. — 2 Кор. 6: 8.

⁹¹ Була це пора ночі в Ерихоні, бо ж Рагаба згадує, "як засувано ввечері потемки двері". Вона відмовилась віддати себе на службу Божим ворогам. Так і ті, що з "великої громади", відмовляються помагати гонителям свідків Єгови. Рагаба ужила свого розуму й свого знання й допомогла цим двом людям схоронитися, і тому вона говорила до поліції так, щоб вона загубила і слід про цих двох мужів. (Верш 5) Предчуваючи прихід урядників в цілі слідства в її домі, вона впустила їх до середини без перешкоди і тоді говорила до урядників, заховавши звідателів. "Вона ж одвела їх на крівлю хати, та й сховала в снопах льону, що складено було в неї на горищі." (Ісуса Нав. 2: 6) Крівлі домі у тих часах були плазкі, а що Рагаби дім був при мурові (в англ. — на мурові), тому сторожі не могли побачити тих людей на горищі. Вона не була лінива, і це можна доказати фактом, що вона набирала собі льону і складала його на горищі, і жила для доброї цілі. "Хто знайде жінку честиву? ціна їй перел дорожша; дбає про лен та вовну, й очо працює власними руками. Бо принада — річ непевна, пишна врода — річ мінуща; богобоязлива ж жінка — от ко-ри хвалити треба!" — Прип. 31: 10, 13, 30.

⁹² Так і "велика громада" не є ледача, але працює й дбайлива. В очах світа вона може виглядати нечиста й неславна, як блудниця, але вона є пильна й оціняє свій привилей служити Богу Єгови, і тому вона працює радісно, о скільки має нагоди. — Одкр. 7: 15.

⁹³ Йонадаби, любимці справедливості, бачуть справедливий шлях свідків Єгови, і, предчуваючи, що клопіт прийде на них за їх вірність у до-ручуванні Господньої вістки, вони старанно дбають о охорону свідків Єгови і роблять що можуть для їх добра. Многі досвідчення свідків Єгови в тім напрямку аж надто попирають це заключення. Такий чин зо сторони Йонадабів Господь одобрує, і це показано як опісля Рагаба була винагороджена, і також показано цим, що Йонатан зробив для Давида, коли він взявся за хитрість, щоб звести з дороги Давидових ворогів, його жорстоких гонителів. Так і Рагаба допомогла цим двом мужам Господньої армії утекти від ворога, і цим вона послужила Господній організації. В обидвох случаях були представлені Йонадаби, що показують їх віру в Бога й Господа Ісуса Христа, чинячи скільки можуть, щоб допомогти вірним мужам і жінкам, що несуть вірність Господню людям в теперішньому часі.

“Поліція Ерихону, вислухавши звіту Рагаби, негайно пігнала за цими двома чоловіками, постановивши заподіяти їм шкоду. Так і Господь, від коли Він зачав збирати до себе “інших овець”, релігійні провідники підбурували уряд-

ників та сильне-рамено шкадрони, щоб вони переслідували свідків Єгови і спричиняли їм зло. Яким же шляхом повинні йти Йонадаби, щоб їм дістати Боже признання? і чи це є показано в цій пророчій драмі?

ДРАМА ЮПРАВДАННЯ

[Переложено з англ. “Вартової Башти” з 15-го лютого 1939]

“От же всякий, хто мене визнавати ме перед людьми, того й я визнавати му перед Отцем моїм, що на небі.”
—Мат. 10: 32.

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА кермував не лише цими двома звідателями, але також і Рагабою і руководив сторожами Ерихону, щоб той образ зробити після Його волі. Тепер ми бачимо, що це правда, тому що та пророча драма була зроблена після волі Єгови, щоб указати на події які тепер беруть місце. Єгова покермував так, що Рагаба перехитрила сторожів і відвернула їх від свого дому і вони пішли шукати звідателів в іншій бік. (Ісуса Нав. 2: 7) Інша дуже важлива частина цієї драми показує, який напрям Йонадаби мусять узяти. Ті два звідателі знаходилися на криші Рагабової будівлі, і, як здається, то вони були там заховані перед тим, нім поліція прийшла робити свідство. Рагаба показала віру в Бога цим, що вона схоронила тих людей і відставила сторожів, та вона мусіла щось зробити для своєї охорони згідно з волею Божою. Вона мусіла визнавати своїми власними устами, що вона мала віру в Бога і задля тієї причини вона схоронила тих мужів. “Вона ж одвела їх на кривлю, а ти, та й сховала в снопах льону, що складено було в неї на горіщі.” — Ісуса Нав. 2: 8.

Рагаба не повернула на кривлю опісля, щоб заманити тих людей для себе, але пішла там тому, що Бог так покермував, хотяй вона не знала чому вона це так робила. Перед тими чоловіками вона визнала свою віру в Бога: “Та й каже їм: Я добре знаю, що Господь наділив сю землю вам, бо на нас напав страх перед вами і всі осідники цієї землі помліли перед вами; Бо ми чузали про те, як Господь висушив воду в Червоному морі перед вами, як йшли ви з Єгипту, і що ви вчинили обом царям Аморійським, що були по тім боці Йордані, Сигонові та Огові, що ви їх вигубили; як же ми про те перечували, як серця повдавались у тугу і в кожно́го зомліло серце перед вами; бо Господь, Бог ваш, се Бог на небі вгорі і на землі внизу.” (Ісуса Нав. 9: 11) Хоч вона показала свою віру тим, що вона зробила до того часу, одначе вона мусіла отверто визнати своїми устами перед свідками, що вона мала віру в Бога. Ця частина пророчої драми показує, що всякий хто отримає благоденства від Господа Бога, і хто візьме мудрий шлях, той визнає свою віру в Бога: “Серцем бо вірується на праведність, устами ж визнається на спасення. Глаголе бо писанне: Всяк

хто вірує в Него, не осоромиться.” — Рим. 10: 10, 11.

Єгова дав довідома о своєму незмінному праві, що відноситься до всіх, що отримують життя, і цим правилом є: “Поклониться мені всяке коліно і всякий язик визнає мене.” (Іса. 45: 23; Рим. 14: 11) Рагаба тут відогравала часть, представляючи велику громаду, кожний член котрої мусить визнати віру в Бога і Ісуса Христа, отже мусить стати прилюдно й нести свідство, вповаючи на Бога й на Ісуса Христа. Такий бо є приказ Єгови: “Щоб в імя Ісусове приклонилось усяке коліно, що на небі, і на землі, і під землею, і щоб усякий язик визнавав, що Господь Ісус Христос у славу Бога Отця.” — Филип. 2: 10, 11.

“Не є це вистарчальним лишень думати, що Єгова є правдивий Бог і що Ісус Христос є Спасителем людей, правельним Царем землі. Чоловік мусить поступити дальше чим це. Він мусить отверто признати, що він вповує на Єгову, як на Всевишнього, і що визнаючий Його зробив угоду чинити Його волю. Ніхто не буде членом великої громади, хіба що він поступить так, і тоді він повинен бути цілком слухняним волі Божій. Життя з ласкавої руки Єгови буде дане тим, що докажуть їх роботою і діяльністю, що вони вповають на Бога й Христа. Хто покаже свою віру, як це Рагаба зробила, той не соромиться признати Бога і Христа, і такий не лишається позаду в роботі свідства, а виконує її згідно з волею Божою. Рагаба показала, що вона має віру в Єгову, що Він дасть побіду Йозуеві над людом Ерихону. Йонадаби мусять доказати їх напрямом діланья, що вони вірують, що Єгова в Армагедоні дасть Христові перемогу і Його вірним послідовникам над Сатаною і його ордою. Рагаба боялась Бога. Йонадаби також мусять боятись Бога. Ціна яку Рагаба отримала за її віру й діло підчеркує важливість віри, і Писання показують, що без найменшого сумніву ця часть образа є зроблена для користи тих, що їх Рагаба представляла. “Вірою Раава блудниця не згинула з невірними, прийнявши підглядників з миром.” (Жид. 11: 31) “Чи бачите ж оце, що з діл оправдується чоловік, а не з однієї віри? Так само і Раава блудниця хіба не з діл оправдалась, прийнявши посланців і вивівши їх іншою дорогою? Яко бо тіло без духа

мертве, так і віра без діл мертва.” — Якова 2: 24-26.

° Нехай же Йонадаби завважають цю важність віри й діл, і що обидві ці речі мусять іти разом, щоб Йонадаби їх роботою могли доказати їх віру. Господь постарався, що вони є співтоваришами останка і що це їх привилей і задання брати активну участь у публичній роботі свідцтва про царство. З ласки Господа Йонадаби тепер несуть радісну новину царства, бо це воля Господня, щоб хто чує, сказав до інших: ‘Прийдіть і прийміть воду життя даром.’ — Одкровення 22: 17.

° Слова Рагаби показують ясно, що імя Всемогучого Бога було проголошене по всій землі канаанській і що люди говорили много про завітуючих людей Ізраїля. Канаанці були під владою представників сатанської релігії, що налякались почувши про побіду Божого народа над їх ворогами на другому боці Йордану, і, щоб затримати канаанців у релігійній кошарі, то релігійні провідники богато кричали і старались викликати гірку опозицію проти ізраїльтянів. Ця часть пророчого образу сходиться точно з напрямом релігійністів сьогодні, а особливо Римо Католицької Гієрархії, що вельми боїться наслідків проголошення вістки царства. Вони говорять чимало про проголошення вістки свідками Єгови, і переляк обгортає релігійністів, що та вість може заподіяти їм. Маючи самолюбне бажання тримати людей в підданстві, і щоб вони могли дальше виконувати свій обман, ті релігійністи уживають всякої неправди проти останка й Йонадабів. Вони вживають своїх численних часописей і казалниць для обчернення свідків Єгови, надіючись цим чином підбурити людей до гіркої й злобної ненависти Божих свідків. Римо католицька преса пише часто про свідків Єгови і наводить поодинокі й розірвані параграфи з видавництв **Вартової Башти**, надіючись цим робом витворити упередження в людях і побудити урядників против Господніх свідків. Видавництва **Вартової Башти** аж надто ясно указують на різницю між релігією а Християнством, і еклєзіастичні провідники наводять те, що про релігію, але нічого не згадують про те, що є написано про Християнство, і це малаб бути їх вимівка чому вони клясують свідків Єгови з комуністами. Ця драма показує, що це станеться, і слова натхненого апостола описують настрій релігійністів проти тих, що дійсно служать Богу і Його царству, про що є написано: “Деякі з зависти та перекору, а інші з доброї волі проповідують Христа. Що ж бо? тільки все таки, чи для виду, чи по правді, Христос проповідується; і я сим радуюсь і радувати мусь.” (Филип. 1: 15, 18) Замість щоб ті атаки Римо Католицької Гієрархії проти свідків Єгови виконали бажану ціль, то многі чесні католики бачуть дволичність духовенства і отвирають свої очі до правди і звертаються до Господа і Його царства.

° Господь не полишив місця на сумнів щодо властивого напряму який останок і його співтовариші, Йонадаби, мають узяти, і для їх добра є дальше написано відносно цього: “Тільки достойно благовістя Христового живіть, щоб, чи я прийду та побачу вас, чи то й не буду між вами, почув про вас, що стоїте в одному дусі, і однією душею боретесь за віру євангельську, і не жахаючись ні в чому від противників; це їм явний знак погібелі, а вам спасення, і воно від Бога.” — Филип. 1: 27, 28.

° Без сумніву, що інформація про побіду Єгови в користь ізраїльтянів над єгиптянами, царями й іншими на східному боці Йордану, мала прийти до Рагаби при помочи поширення її релігійними провідниками в Ерихоні. Ця інформація зробила як раз противне вражіння на Рагабі суцроті виміреної цілі релігійністами. Вона побачила, що Єгова є Всемогучий Бог. Вона мала віру в Бога. Рівнож і в цих часах ті злобні брехні поширені Римо Католицькою Гієрархією й її перелечниками проти свідків Єгови й їх співтоваришів, і її ложні видавництва, спричиняються до широкого розголошення про Єгову, Його Царя й царство, і також свідків Єгови, що несуть свідцтво про царство. Цим вона спонукала здорово думаючих людей “католицької людности” і інших доброї волі до Бога чесно й безсторонно розглянути ці факти, і ~~визнати це, вони зрозуміли, що свідки Єгови розказують правду про Єгову і Його царство.~~ Вони бачуть, що свідки Єгови є слухняні заповідям Господнім у проголошенню вістки, і тому люди доброї волі звертаються до Господа й служать Йому з радісним серцем. Тому люди Єгови не повинні марувати час на сварню або спір з представниками сатанської релігії, але повинні бути занятими всякого часу розказувати правду про царство, щоб люди доброї волі отримали осторогу, пізнали правду й знайшли життя. Наше завдання й повинність є помагати чесним людям, що бажують правди, дістати знання Божої провізії для них.

✓ ° Слова Рагаби показують, що вона вірувала, що Бог Єгова знищить Ерихон, і що Господь ласкаво постарався о спосіб для її утечі від знищення, і щоб вона була ‘схоронена в день Господнього гніву’ проти Ерихону. Так і Йонадаби показують, що вони мають віру в ласкаву провізію яку Бог зробив для їх спасення і Його добрість показує їм дорогу до охорони в часі вираження Єгового гніву в Армагедоні. Рагаба шильно шукала знайти ласку, охорону й спасення. Так і люди доброї волі в цьому часі показують їх оцінення Божого розпорядження для них, і тому вони спішають щоб стати в позиції й отримати Божу ласку. Будучи в такому положенні, Рагаба сказала до звідателів: “Тим же то забожітесь мені Господом, що за мою добрість до вас і ви покажете добрість домові отця мого тай дайте мені вірний знак. Що ви батька мого й матір мою, братів моїх і сестер моїх, тай усе

домовицтво їх зоставите живими, і нас обороните від смерті." — Ісуса Нав. 2: 12, 13.

¹⁰ Просьба Рагаби вимагала дійсної роботи зо сторони її самої, як і зо сторони її кривних, якщо вони бажали дістати охорону і спасення від Єгови в часі облоги Ерихону. Від неї вимагалось, щоб вона пішла й сказала своїй родині й кривним "прийти у безпечне місце", і розуміється, вона мусіла сказати причину чому вона напирала на них прийти. Це вона мусіла зробити без ріжниць чи вони слухати муть її остороги або ні. Ця часть драми показує, що це є повинність кожного Йонадаба, що чує й вірує в вість царства дати осторогу їх кривним і іншим, що шукають дороги спасення і що це свідoctво й осторогу вони мусять давати іншим людям, з ріжниць чи люди слухають або не слухають. Рагаба мусіла доказати свою віру ділами. Йонадаби знов мусять доказати свою віру своїми ділами.

¹¹ Посвячення яко необхідний крок є показаний в цій драмі. Рагаба увійшла в запрясягу угоду з представниками Йозуя, а він знов був слугою Божим і представником Його. Вона взяла на себе завдання, і цим показала, що зсі з "великої громади", посвячуючися чинити волю Божу, входять в запрясягу угоду чинити волю Господню, що вони мусять виконати. Вона відчувала, що Божий виконатель вигубить людей Ерихону. Вона просила для себе й членів своєї родини, щоб вони й все, що вони поклали, дали, Господь визволив від погібелі. Щоб Рагаба і її родина могли бути прийняті до табору ізраїльського, то Рагаба й члени її родини мусіли відректися диявольської релігії й поклонятися Всемогучьому Богу в душі й правді. Рагаба бажала зробити цю угоду і звязати її присягою перед днем битви; так і Йонадаби бажали і сподіються знайти охорону в Господа й зробити угоду чинити Його волю й виконувати ту угоду перед Армагедоном. Пізніше Рагаба взяла подібний крок, і вони також представляли "велику громаду", що зробила угоду чинити волю Божу. Цим показано, що посвячення є абсолютно важливе й необхідне зо сторони кожного, що отримає Божу ласку.

¹² Зрадник або донощик є гидотою в очах Бога, і ніхто нехай не сподіється ласки з рук Єгови, хто зрадить в руки ворога одного з Господніх людей; і це також показано словами, які знаходяться в пророчій драмі. Ті два звідателі представляли Йозуя, і тим самим представляли представників Господніх, і вони зробили урочишту угоду з Рагабою: "І відказали їй чоловіки: Наші душі позакладаємо за ваші душі, коли не зрадите нас у наші справи; і як оддасть нам Господня земля, ми до тебе обернемось з добротой і щиротой." (Ісуса Нав. 2: 14) Ті люди звязали їх угоду своїм власним життям. Коли поліційна сторож прийшла шукати слугів Єгови, то вона не зрадила їх, але, противно, зробила що могла, щоб схоронити їх і зашити. Отцим показано,

що Йонадаби повинні робити все, що вони можуть, щоб дати охорону своїм співтоваришам. Якщо б розказати дійсний стан річий малоб принести несправдливність і шкоду іншим, тоді це не є злом в очах Бога відмовитись розказати про це. (Людина бреша тоді коли вона говорить із наміром принести шкоду іншим.) Такий напрям є вповні одобрений Господом Ісусом. (Йоана 7: 8-10) Хто не зважає на життя й майно й добро слуг Єгови, і тим самим не береже інтересів царства Божого, такий не матиме ніякої причини надіятись на охорону в Армагедоні. Зрадники не переживуть (Армагедону). Це особливо є підкреслено в тому, що сталося з Юдою Іскаріотським.

¹³ Рагаба поступила по правді й помогла звідателям утекти: "Тоді вона попустила їх в кном по мотузіві додолу; бо хата її була при миському мурі, і жила вона коло муру." (Ісуса Нав. 2: 15) Колиб її змагання в цім згляді були відкриті, то безсумніву вона мала потерпіти смерть з рук урядників Ерихону. Однеє її поступок був добрий і приніс добро (Божим) слугам. Апостол Павло, що його релігійністи й управитель і його урядники шукали погубити, також утік в ночі, будучи спущений по мурі в кошику. (2 Корин. 11: 32, 33) Само-оправдане, лицемірне та напогляд-побоже духовенство напевно сказало, що Павло зробив дуже велику помилку; та Господь одобрив той чин. Всі, що люблять і служать Єгові Богу повинні робити добро і іншим о скільки вони мають нагоди, а особливо тим, що також служать Богу, тобто, домівникам віри. (Галат 6: 10) Кожний хто завдає якубудь шкоду одному з найменших Божих дітей нехай не сподіється взгляднення від Господа. Безсумніву Рагаба своїми трудящими руками мала зробити віровку якою вона спустила цих людей на долину. Вона мала цю віровку під рукою й вжила її. Так і Йонадаби мусять бути активними, а не лінивими, і уживати средств якими вони є обдаровані в користь царства. Рагаба помігши звідателям утекти, цим помогла їм дальше служити в користь Єгової організації. Таке саме правило є ужите й сьогодні що пишеться Йонадабів до останка.

¹⁴ Це, що Рагаба ужила своєї голови, показує, що вона була пильна й осторожна. Нім вона спустила звідателів на діл, вона розказала їм як перехитрити й оминати гонців, щоб їм дістатись до своїх і злати точний звіт Йозуї. Тепер її власне безпеченство залежало від того, чи ті звідателі дістануться назад через Йордан і звідомлять Йозуя про її умову з ними. "І мовляла вона їм: Берітесь у гори, ато погоня наткнеться на вас; загайтесь там ховаючись три дні, покіль погоння вернеться, а там уже підете своєю дорогою." — Ісуса Нав. 2: 16

¹⁵ Звідателі ховались через три дні і так перейшли Йордан до Йозуя, на східну сторону, на десятого місяця Нізана, в котрому то дні Йозуя мав рушити в похід. У тому часі гонителі заб-

рвали всю сторож від броду Йордану й понехали погоню. Тут пророка драма показує потребу розсудку і поступати уважно з боку слуг Божих. Помазанники мусять "оронитись" у тайнім пробутку Всевишнього", як це приказав Єгова, і що представляли гори. (Пс. 91: 1, англ.) Коли ж ті доброї волі "побачать гидоту спутощиння", згадану пророком Даниїлом і Ісусом, тобто "побачать союз який рішивсь володіти світом замість Христа стоячи там де Йому не слід і прибравши таку власть, тоді Ісус сказав, що це час для Йонадабів втікати "на гори", що значить до Бога і Його організації під Христом. (Мат. 24: 15, 16) Як Рагаба колись дораджувала звідателям, так тепер Йонадаби стараються дати мудру дораду свідкам Єгови в гармонії з Божим Словом, щоб вони могли утекти сітей наставлених на них ворогами Божих людей.

Ці два звідателі дали своє слово чесне і звязались присягою зробити все, що вони можуть для Рагаби, і тому вони сказали до неї: "Ми будемо свободні від цієї нашої божби, що мусіли побожитись тобі." Цю присягу вони зробили в ім'я Єгови; отже Бог мав часть в ній. Пошана до свого імені заставила Його піддержати умовини цієї записаної умови, і це Він зробив щоб спасти Рагабу і її дім чудотворною силою. Ті звідателі мали завдання до виконання, отже вони умовились який знак або тотожність Рагаба мав узяти, що малоб запевнити її охорону, і тому вони сказали до Рагаби: "І відказали їй чоловіки: Ми ж додержимо божби, що примусила нас побожитись. Як же увійдемо в цю землю, мусиш тоді привязати червону мотузку тут до вікна, що спустила нас додолу, та поприводь у хату до себе твого батька, і твою матір і твої брати і всю родину вашу." — Ісуса Нав. 2: 17, 16.

Ради доброї слави свого імені Єгова спасе "велику громаду". Свідки Єгови мусять сповнити свою відповідальність до людей доброї волі, що з них складатиметься "велика громада", так щоб останок був невинний відносно того, що прийде в Армагедоні. Вони також мусять указувати на нещастя, яке впаде на всіх тих, що не візьмуть властивого кроку, і вони мусять розказувати їм як вони можуть показати їх тотожність, щоб запевнити їм охорону від Виконателя. Та віровка або "червона мотузка" при помочи якої Рагаба помогла звідателям утекти по мури, була та сама віровка або "червона мотузка" яку вона мусіла привязати до вікна як средство тотожності. (Ця червона віровка) пригадує викупну кров Божого Агнця й віру "великої громади" в неї, що в ній вони вимили свої шати, даючи себе пізнати як слуг Господа Бога, і ставши по стороні Господа Бога і Ісуса Христа, вони служать їм отверто. (Одкр. 7: 14, 15) Та віровка або "мотуза" була виставлена публично як знак; і так Божі люди мусять публично признати їх віру в пролиту кров Ісуса Христа й отверто стати по стороні Господа й служити Йому, щоб дістати певну охорону в часі Армагедону.

Ця пророка драма тут також указує на відповідальність положену на Йонадабів, що стати активні у несенні вістки царства іншим, щоб і інші могли пізнати дорогу до життя. Завдання Рагаби було зібрати всі члени своєї родини у свій дім, що знаходився при мурові якщо вони надіялись охорони й спасення, перед упадком Ерихону. Це показує, що члени "великої громади" мусять бути пильні й енергічні, і виконувати що вони можуть, щоб зібрати "інших овець" Ісуса Христа, і на цю положену на них відповідальність Господь робить натиск в Одкриттю 22: 17. Йонадаби нехай не надіються Божої ласки якщо вони не є активні, отримавши цю ласку, нічого не роблять щоб повідомити інших. Факти показують, що многи Йонадаби, майже зараз по пізнанню царства, пішли з вісткою царства до інших; і це вони роблять ідувши від дому до дому з фонографами й літературою, і навчають людей, що бажать слухати о Божій ласкавій провізії для них і звертають свою увагу на Його слова. Отже їх зобов'язання до роботи свідочства є ясно показане.

Йонадаби втікають до Божої організації під Ісусом Христом, і це, що вони мусять вірно поведати там під охороною її, також ясно представлено в цій пророчій образі: "Хто вийде за свої ворота на вулицю, кров його буде на його голові, а ми будемо безвинні. Усі ж ті, що будуть із тобою тут, за них ми одвічати мєм, коли ми о-приторкнємсь до них." — Ісуса Нав. 2: 19.

Ці вимоги якраз годяться до законом Божим дотично тих, що утекли до міст прибіжків і також до кровю назначених доків в Египті під час пасхи. Позіставати в Господній організації перед і впродовж вираження Єгового гніву в Армагедоні значить мати охорону і безпечність. Знехтувати Божим приказом і вийти у світ і шукати ласки й охорони в людей значить знищення "Кров його буде на голові його." Повна охорона була запевнена Рагабі й її родині тільки тоді, як вона вірно виконає свою угоду і буде послухна інструкціям; так і річ мається із тими, що підпринялись служити Богу Єгові тепер.

І знов вірність посвячених один до других і до Господа є показана в цій драмі: "Коли ж ти зрадиш нас у цій нашій справі, ми будемо свободні від цієї нашої божби, що мусіли побожитись тобі." (Ісуса Нав. 2: 20) Інакше сказати, останок і "велика громада" мусить бути тісно звязані разом узлами несамолюбства й вони мусять берегти або дбати о добро один другого. Та не так поступила Далила з Самсоном; вона зрадила його; і Господь не буде зносити такої поведінки між тими, що зробили угоду чинити його волю. Хто робить уступки або погоджується з ворогом, такий не може надіятись на охорону від Господа. Це показує, що ті з "великої громади" мусять бути вірними Божему царству і не дозволити нічому відвернути їх від нього.

(Далше буде)